

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/889/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112204721
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112204721.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: C., zastúpeného Advokátskou kanceláriou J. proti odporcovi Z., zastúpeného opatrovníkom Mgr. Martinom Vozárom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Y. zastúpeného JUDr. U. o zaplatenie 118,45 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.februára 2014, č. k. 12C/82/2012-49 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e .**

Odvolanie vedľajšieho účastníka **o d m i e t a .**

Navrhovateľ a vedľajší účastník **n e m a j ú** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. návrh zamietol, vo výroku II. odporcovi nepriznal náhradu trov konania a vo výroku III. navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 31,84 eur k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. U. K., do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo zistenia, že dňa 24.03.2011 uzatvoril navrhovateľ Zmluvou o postúpení pohľadávok od S. sporiteľni, a.s. I., vrátane pohľadávky voči odporcovi. Právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporcom dňa 19.09.2005 Zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, podľa ktorej majiteľ účtu - odporca vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými obchodnými podmienkami. Konkrétne služby a podmienky ich poskytovania v zmluve neboli upravené. Navrhovateľ nepredložil súdu žiadne ďalšie písomné zmluvy uzavreté s odporcom, ani v žalobe uvedené odstúpenie od zmluvy, iba výpisy z účtu odporcu. Podľa výpisov z účtu odporcu č. XXXXXXXXXXX za obdobie od 19.09.2005 do 24.03.2011 odporca čerpal z tohto účtu finančné prostriedky formou karty, hradil niektoré splátky a účet mu bol zrušený ku dňu 24.03.2011, za roky 2009-2011 mu boli účtované iba poplatky za vedenie účtu. Navrhovateľ vyčíslil svoju pohľadávku ku dňu postúpenia pohľadávky ku dňu 25.03.2011 vo výške istiny 6,63 eur, úroku z omeškania 1,64 eur a ostatného príslušenstva 110,18 eur, spolu 118,45 eur. V prejednávanej veci bolo zistené z výpisov z účtu odporcu, že odporca čerpal finančné prostriedky kartou v rámci povoleného resp. nepovoleného čerpania, hoci navrhovateľ k tomu nepredložil žiadnu písomnú zmluvu a túto skutočnosť v žalobe neuviedol. Povolené čerpanie alebo uzavretie kontokorentného úveru upravuje čl. 3.2.8. Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli súčasťou zmluvy o bežnom účte. Podľa tohto článku je však potrebné uzavrieť zmluvu o povolenom čerpaní alebo zriadení kontokorentného úveru. V danom prípade išlo o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. a vzťahuje sa na vzťah zák. č. 258/2001 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (§ 1 ods. 3). Z výpisov z účtu odporcu bolo nepochybné, že odporca čerpal prostriedky banky v rámci povoleného resp. nepovoleného čerpania kartou, avšak bez písomnej zmluvy s dohodnutými resp. uvedenými úrokmi a poplatkami. Pre absenciu písomnej zmluvy so špecifikovanými úrokmi a poplatkami

súd zamietol žalobu podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere. Súd nárok navrhovateľa nepovažoval za premlčaný ani vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej lehote, ani v 2-ročnej lehote pre nároky na bezdôvodné obohatenie, pretože v konaní nebol preukázaná dátum odstúpenia od zmluvy a bežný účet bol zrušený odporcovi dňa 24.03.2011, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 20.02.2012. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd nepriznal úspešnému odporcovi náhradu trov konania, pretože mu žiadna nevznikla a žiadnu neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi na strane úspešného odporcu súd priznal náhradu trov konania zníženú na 20% (§ 150 ods. 2 O.s.p.) vzhľadom na to, že išlo o drobný spor, univerzálne vyjadrenie takmer rovnaké v ostatných hromadných sporoch a trovy by boli neprimerané voči pohľadávke. Trovy právneho zastúpenia pozostávali z odmeny za 2 úkony (prevzatie vecí, vyjadrenie) po 58,69 eur, 2x 7,63 eur režijný paušál, spolu 132,64 eur, z toho 20% je suma 26,53 € + 20% DPH vo výške 5,31 eur, spolu 31,84 eur.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti III. o náhrade trov vedľajšieho účastníka podal odvolanie navrhovateľ a vedľajší účastník.

Navrhovateľ podal odvolanie v zákonnej lehote a namietal nesprávne právne posúdenie veci. Dôvodil tým, že v danej veci je namieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keďže ide o drobný spor. Vedľajší účastník v obdobných veciach vystupuje opakovane s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami a vzhľadom na uvedené nemal súd vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia. Ďalej namietal, že súd zamietol návrh navrhovateľa z iných dôvodov, ako namietal vo svojom podaní vedľajší účastník, teda nepovažoval nárok za premlčaný tak ako to tvrdil vedľajší účastník. Uviedol aj to, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, ktoré skutočnosti poukázal aj Krajský súd v Bratislave so svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011. Ďalej poukázal na dôvodovú správu k zák. č. 384/2008 Z. z., podľa ktorej úmyslom zákonodarca bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Združenie však vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Zdôraznil, že na priznanie náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. je nevyhnuté splnenie podmienok, a to najmä účelnosť vynaložených trov konania. Zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Upozornil, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Uplatnil si zároveň voči vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 19,61 eur.

Vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník vo svojom odvolaní namietal nesprávnu aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keď mal za to, že nie sú dané podmienky pre jeho aplikáciu v danej veci. Argumentáciu súdu o dôvodoch krátenia náhrady trov považoval za nepresvedčivú a za nespravodlivú s poukazom na to, že navrhovateľovi v konaniach, do ktorých nie je schopný z kapacitných dôvodov vstúpiť, náhradu trov konania nekráti. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/200/2012, rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/67/2010, v ktorých súdy riešili použitie ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Rovnako tak poukázal na ďalšie rozhodnutia aj Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Trnave, Krajského súdu v Nitre, Krajského súdu v Žiline, Krajského súdu v Banskej Bystrici a iné. Žiadal z uvedených dôvodov výrok rozsudku súdu prvého stupňa zmeniť a priznať náhradu trov konania v celom rozsahu.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení zaslanom elektronickou poštou uviedol len toľko, že sa pridrižiava svojho odvolania z 27.03.2014.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu /vo výroku III. o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka / podľa § 212 ods. 1, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a odvolanie vedľajšieho účastníka treba odmietnuť ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Predmetom preskúmania odvolacím súdom v danej veci bol iba výrok o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa odvolaním napadnutý nebol, a preto zostal v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (206 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník bol v konaní zastúpený advokátom, preto správne v zmysle zásady úspechu súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Trovy právneho zastúpenia si právny zástupca vedľajšieho účastníka vyčíslil podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení. Súd prvého stupňa trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi priznal aj s použitím ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keď zohľadnil, že vyčíslené trovy právneho zastúpenia vo výške 159,17 eur boli neprimerané voči pohľadávke a písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka k veci samej bolo univerzálne, takmer rovnaké ako v ostatných sporoch. V danej veci predmetom konania bola peňažná suma 118,45 eur, jednalo sa teda o drobný spor.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa a jeho odôvodnením v napadnutom rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p., a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva, že nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi by v danej veci znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní a bola mu priznaná náhrada trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia v prípade jeho úspechu, môže si aj vedľajší účastník vychádzajúc z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať, a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Napokon súdna prax už k otázke priznania trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi zaujala kladné stanovisko.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej časti III. o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ ide o odvolanie vedľajšieho účastníka, odvolací súd dospel k záveru, že toto odvolanie je podané oneskorene. Z obsahu spisu, priložených doručeníek vyplýva, že napadnutý rozsudok bol doručený právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka dňa 14.03.2014. Odvolacia pätnásťdňová lehota podľa § 204 ods. 1 O.s.p. začala plynúť vedľajšiemu účastníkovi na podanie odvolanie od 15.03.2014 a uplynula dňom 31.03.2014. Odvolanie podal vedľajší účastník elektronicky cez E žaloby dňa 01.04.2014, teda po uplynutí odvolacej lehoty.

Odvolací súd preto odvolanie vedľajšieho účastníka podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol ako oneskorene podané. Jeho vecnými námietkami sa preto odvolací súd nezaoberal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O.s.p., tak, že navrhovateľovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu týchto trov nepriznal, nakoľko navrhovateľ nebol v konaní úspešný a vedľajší účastník podal odvolanie oneskorene.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .